

ת"פ 811/07/14 - מדינת ישראל נגד לריסה ניסקיטאס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תאריך: 28 לדצמבר 2014

ת"פ 811-07-14 מדינת ישראל נ'
ניסקיטאס(עציר)

ת"פ 794-07-14

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ראדאד ענוז

נגד

לריסה ניסקיטאס (עצירה)

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן - ניסן

גזר דין

פתח דבר

א.

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן: **התעללות בחסר ישע בנסיבות מחמירות** (ריבוי עבירות)- עבירות לפי סעיפים 368א+368ג סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")

2. במשך 4.5 שנים עובר ליום 22.6.14 שימשה הנאשמת כמטפלת סיעודית של ז.ד, בת 87, תשושה שמתניידת בכיסא גלגלים וסובלת מדמנציה בחומרה קשה (להלן: "**חסרת הישע**").

לאחר שבני משפחתה של חסרת הישע חשדו בנאשמת כי היא מתעללת בקרובת משפחתם, והתקינו בדירה בה היא מתגוררת מצלמה, תועדה הנאשמת במשך שבועיים ימים כשהיא מתעללת באופן עקבי ושיטתי גופנית ונפשית בחסרת הישע.

3. הנאשמת הודתה בכך שבמספר רב מאוד של פעמים היא סטרה בחזקה בפניה של חסרת הישע, הכתה אותה בידה ועל פיה, ובמספר רב של הזדמנויות אחזה בחזקה במצחה עד כי ראשה של חסרת הישע הוטח לאחור.

באחד האירועים צולמה הנאשמת כשהיא סוטרת לה בחזקה, ובעוד חסרת הישע ישובה על כיסא הגלגלים היא החלה לטלטל אותה קדימה ואחורה ולהכות בפניה.

4. כתב האישום מגולל מסכת ארוכה של אירועים משפילים ומבזים, ובין השאר דחיפת מפה לפניה של חסרת הישע, הטחת מגבת לפניה, טלטול באמצעות אחיזת שערות ראשה, הרמת חולצתה והורדת

מכנסיה על מנת להכותה בישבנה.

באחד הימים הורתה הנאשמת לחסרת הישע לקום מכיסא הגלגלים, וכשזו התמהמהה הכתה אותה הנאשמת במכות אגרופ בגבה, בראשה ובפניה.

ב. הסדר הטיעון

5. באי כוח הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הם עתרו במשותף לבית המשפט להטיל על הנאשמת 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ג. טיעוני ב"כ הצדדים

6. באת כוח המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשמת, אך ציינה לקולת העונש כי מדובר באירועים נקודתיים שבוצעו במהלך שבועיים ולא במהלך תקופה ממושכת.

עוד ציינה את החיסכון בזמן שיפוטי, ואת העובדה שמדובר בעובדת זרה אשר עתידה לרצות עונש מאסר מאחורי סורג וברית, ואין לה מקורב בישראל.

כמו כן הבהירה ב"כ המשיבה, כי הוסכם עם הנאשמת ובאת כוחה, שבתום ריצוי עונש המאסר תגורש הנאשמת חזרה למולדתה - מולדובה.

7. באת כוח המאשימה הוסיפה וציינה, כי הענישה תואמת את מדיניות הענישה ומתאימה למתחם הענישה כשהיא מפנה את בית המשפט לשורת פסקי דין.

בת"פ 35778-09-10 **מדינת ישראל נ' שרסטה** (פורסם במאגרים, 24.1.2011) נדון עניינה של נאשמת שהורשעה בהתעללות בחסר ישע ובמספר עבירות תקיפה של קשישה סיעודית, והוטלו עליה 18 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי.

ת"פ 5093-02-10 **מדינת ישראל נ' גיאמי** (פורסם במאגרים, 18.2.2013), נדון עניינו של נאשם שהורשע בהתעללות קשה בחסר ישע במשך כשלושה חודשים. בית המשפט הטיל עליו 18 חודשי מאסר בפועל עונש המצוי ברף העליון בהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

ע"פ 1836/12 **נריינה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 30.5.2012) (להלן: "**פס"ד נריינה**") נגזרו על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, בגין סדרת מעשי התעללות בחסרי ישע שתועדו במשך כשבועיים.

בת"פ 35065-10-12 **מדינת ישראל נ' סינראקיה** (פורסם במאגרים, 27.11.2012) שניתן ע"י מותב זה, נגזרו על נאשם, במסגרת הסדר טיעון, 18 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בהתעללות בחסר ישע במשך תשעה ימים.

8. ב"כ הנאשמת עתרה אף היא לבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון בהוסיפה, כי מעשיה של הנאשמת לא נבעו מתוך רצון להסב נזק לחסרת הישע ולהתעלל בה, אלא שמדובר במעשים שנעשו אגב טיפול בה, כתוצאה מ"עייפות החומר" ותחושת חוסר אונים מול מגבלות שונות שהטילו בני משפחתה של חסרת הישע בכל הנוגע למזון שסופק לנאשמת ולחסרת הישע ולטיפול תרופתי שלשיטת הנאשמת לא

תאם את צרכיה של חסרת הישע.

9. הנאשמת עצמה נשאה דבריה והביעה צער וחרטה על מעשיה. בניגוד למקרים אחרים שהיו בפני מותב זה ניכר שחרטתה של הנאשמת כנה. היא הביעה התנצלות בפני חסרת הישע שנפגעה, וצינה כי היא חשה בוושה במעשיה לאחר שמדינת ישראל איפשרה לה לעבוד ולכלכל את שני ילדיה על מנת שיקבלו השכלה ראוויה. היא הוסיפה כי תחושתה כלפי מעשיה שלה קשה יותר מהעונש שתקבל, והיא ראוויה לכל עונש שבית המשפט יטיל עליה.

ד. דין

10. בהתאם למנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה, על בית המשפט לקבוע ראשית את מתחם העונש הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הערכים הנפגעים, מדיניות הענישה הנוהגת ומידת אשמו של הנאשם. לאחר מכן, באין נסיבות מיוחדות, על בית המשפט לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש.

נוכח תכליתו הפונקציונלית של ההסדר האמור, השווה בין המקרה הנדון למקרים אחרים שנדונו בפסיקה מוסמך בית המשפט לאגד, לצורך קביעת מתחם הענישה, סדרת מעשים דומים ולקבוע להם מתחם ענישה יחיד [ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 29.10.2014)].

11. אין צורך להכביר מילים אודות מעשיה הבזויים של הנאשמת אשר ניצלה את העובדה כי חסרת הישע אינה יכולה להשיב לה כגמולה, תוך שהיא מטילה עליה אימה, מפליאה בה מכותיה ומשפילה אותה. אף התקופה המצוינת בכתב האישום - שבועיים ימים - היא התקופה שבה הותקנה המצלמה בבית חסרת הישע.

כתוצאה ממעשי הנאשמת נפגעה זכותה של הקשישה לשלמות גופה וכבודה.

בהלכה הפסוקה נקבע כי:

"חברה נמדדת בדרך שהיא מטפלת בחסרי הישע שבקרבה, זקנים וילדים בפרט... חשוב שבתי המשפט יעבירו מסר ברור, נחרץ וחד משמעי שיש בו התוויה של נורמות התנהגות ראוויות והצבת גדר שמעבר לה אותן התנהגויות הן פסולות ואסורות."

[ראו: דברי כב' השופטת ארבל בפס"ד נריינה].

12. עיון בפסיקה מעלה כי במקרים אחרים בהם הורשעו מטפלים בקשישים בפגיעה בהם באירועים מרובים הוטלו עונשים שנעו בין 14 ו-42 חודשי מאסר, כשבחלק ניכר מהמקרים, גם במסגרת הסדר טיעון [ראו: ע"פ 3836/08 ורטיק נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 6.10.2008); ע"פ 6172/08 לקאוה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 4.2.2009); ת"פ (מחוזי ת"א) 28508-08-12 מדינת ישראל נ' טקורי (פורסם במאגרים, 27.1.2013); ת"פ (מחוזי ת"א) 50230-02-12 מדינת ישראל נ' קאמיני תמאנג (פורסם במאגרים, 5.3.2013)] אציין, במאמר מוסגר, כי על אף הדמיון העקרוני שבין המעשים, קיים שוני בעבירות בהן הורשעו הנאשמים במקרים השונים.

13. בהתחשב בנסיבות האירועים ותקופתם, הערכים שנפגעו, ומדיניות הענישה האמורה, נראה שיש

להעמיד את מתחם העונש הראוי בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

14. הצדדים עתרו כאמור, במשותף, להטיל על הנאשמת עונש של 18 חודשי מאסר, וזאת בהתאם להסדר טיעון שביניהם.

הפסיקה מורה כי על בית המשפט לכבד הסדרי טיעון שערכו הצדדים, אלא אם קיימת פגיעה באינטרס הציבורי, וזאת אף לאחר חקיקת מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה [512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 4.12.2013)].

בנסיבות המקרה דנן, הגם שהעונש המוסכם בין הצדדים נוטה לקולה, אין עילה לחרוג מההלכה המורה על כיבוד הסדרי טיעון, ועל כן אכבד את הסדר הטיעון.

15. אשר על כן, אני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים:

36 חודשי מאסר מתוכם תרצה הנאשמת 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה (מתאריך 22.6.2014), ו-18 חודשי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שלא תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

רשמתי לפני את הסכמתה של הנאשמת לגירושה מהארץ בתום מאסרה, ועל כן בתום ריצוי עונש המאסר תפעל המאשימה לגירושה של הנאשמת מישראל.

הודע לנאשמת על זכותה לערער תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים וכן בנוכחות המתורגמנית לשפה הרוסית גב' גלינה זבילנסקי.